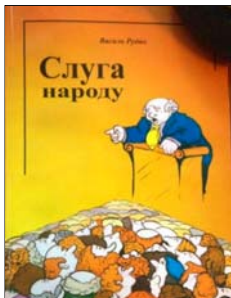

«СКЕЛЕТИ В ШАФІ» ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНЬСЬКОГО

Кому прислужився «Слуга народу»? Інтерв'ю із автором однойменного роману із запозиченим «Кварталом» сюжетом

«Сьогодні до рук прилипла цікава книжка «Слуга народу» Василя Рудика (видана у Вінниці 2001 року – 170 сторінок, а написана у 1992-му). Головний герой Безродько Милян – простий селянський син, з амурним досвідом, колгоспною кар'єрою, тягою до влади, вірою в апокаліптичну справедливість», – написала Наталія Григорович на своїй сторінці у соцмережі «Фейсбук». – Словом, усе як в кіно! І в телесеріалі, який ніби придумав «95-й квартал» за гроші Коломойського. Питання: 1) Чи знає Коломойський, що його кинули з вкраденим сценарієм на великі бабки?; 2) Чи знає Вова Зеленський-Голобородько, як закінчується оригінальна історія, яка взята за передвибірчий сценарій?...

P.S. А кінцівка феєрична. Вибори до ВР. Безродько відчув над собою німб... Поки не прийшли з ордером на арешт. Він одразу зрозумів, що то прибула кара. Кара за все!»

<http://patrioty.org.ua/>

– Василю Івановичу, коли у вас виникла ідея написати сатиричний роман?

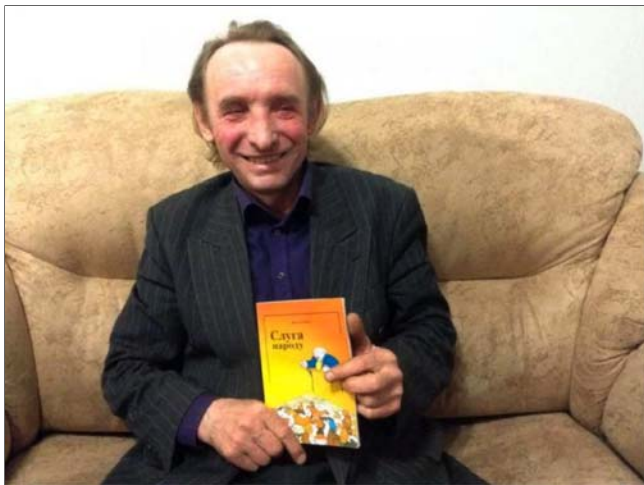
– Більш як тридцять років тому. В моєму творі все побудовано на конкретних фактах, життєво. Головний герой Милян Омелянович – виходець з народу, формується з простого хлопця і йде до влади разом із друзями. Найцікавіше, що я хотів назвати героя Милян Голобородьком. А потім подумав, що в нього немає нічого святого – він же батька-матір продасть заради своєї вигоди, тож який він Голобородько!

– А чому в Інтернеті немає вашої книжки!

– Вона не оцифрована. Нелегко мій «Слуга...» пробивався до читача. На початку дев'яностих я замірився на всесвітній конкурс сатири і гумору імені Володимира Висоцького, котрий як народився у Москві, так відразу й благополучно почив у бозі... І тільки після конкурсу, організованого видавництвом «Бібліотека українця», лауреатом якого став і був «запропонований до нагородження премією та до друку твору окремим виданням», вселило віру: коли-небудь ця книга потрапить у бібліотеку українця. Народження «Слуги» – спасибі добрим людям, допомогли – відбулося на Вінниччині, звідки я родом. Коли вийшла книжка, я стільки ворогів нажив – багато керівників впізнавали себе. Але добре, що і траплялися з почуттям гумору.

– Певно, ви дивилися російськомовний телесеріал «Слуга народу», які асоціації виникали?

– Так, досить співзвучно вийшло (посміхається). Можливо в нас на небесах є якась канцелярія, яка передає од-

накові ідеї через мізки творчих людей. Але, як на мене, збіглися ідея, жанр, канва, послідовність, подія на подію, віддзеркалення і пародія дійсності до абсурду. Фактично ми про одне й теж говоримо тільки різними мовами і різними образами. Але в мене крута сатира. Герой простий. Добрячок, який мав бути акулою.

– У кінці вашого сюжету, який закінчується арештом «недоторканої особи», написано «далі буде», планували продовження?

– Так, другу книгу планував назвати «Сходження», де головний герой мав відсидіти у в'язниці. А вже у третій – «Служіння» народу» – «білим і пухнастим» йти до парламенту і вершити долю країни.

– А актор, який зіграв Безродька-Голобородька у «Слузі», який для вас?

– Звичайна, середньостатистична людина. Не знаю, що він відчув, граючи президента, але особисто для мене глава держави – свята особа. Без жартів, блюзнірства... Я б на таке не посягнув. Лідер нації має служити народові. А вони з нього зробили посміховисько. Наївний президент... таке може бути в кіно. «Свята людина», вчитель, раптом з наївністю керує державою. Актор – комедіант теж буде так керувати? Що то за президент буде? І що це за держава?

– То був плагіат?

– Мені не дуже пече це питання. Навіть якщо хтось і запозичив – я не жадний. Зрозуміло, що гумористи «Кварталу» «перелохмачують» усю чужу літературу, шукають цікаві сюжети. Я поставив би питання так: це плагіат, запозичення чи натхнення?

– А може, це «зелений» плагіат із натхненням?

– А ось це нехай вирішують медіаексперти і читачі... Головне, не помилитися з вибором!

Голос України

Хіба думав журналіст Василь Рудик, який 2001 року видав книгу «Слуга народу» з головним героєм Безродьком, що на віртуально-сатиричній ідеї і наївності плебсу можна стати і вірогідним президентом Зеленським, і заробити мільйони. Сама його книга «Слуга народу», яка багатьом нагадає сучасний передвибірчий сценарій одного з кандидатів, була написана в 1992 році. Ідея роману не на жарт перетнулася з російськомовним варіантом телесеріалу «Слуга народу».

В обох творіннях збіглися ідея, жанр, канва, послідовність, подія на подію, віддзеркалення і пародія дійсності до абсурду.